

Sy-li spěwať,
Pilnje dželať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócň
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosc da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džeň pak swjaty
Duši daty,
Wotpočň ty.

Z njebies mana
Njeh či khmana
Ziwnosc je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedželske łopjeno

Budyšinje

30. měrza 1930

Bauzen

Samowith redaktor farar Wyrjac w Budyšinje. — Čitach a nallad Smolerjez knižicizach a knižarnje, sap. dr. i wobm. kul. w Budyšinje
Wukhadža toždu hoboju a placzi štyrowcletnje 108 kotnych přenjetow

Laetare.

Psalm 98, 1.

Spěwajće Knjezej nowy thěrliš!

Laetare, haj to chzemy, prawe, wožebite Laetare chzemy dženska žwjeciz. Laetare wšach reka: Wježelcze jo! Njedžela i tutym rjanym mjenom padnje do čaža, w kotrymž nalězjo nastupi žwoje knježstwo, a teho wěcze jo wježelimy, dolež wěmy, kóždy džen wjedze naž nětč bližšo k dobnczu žwětka, a wonkach w lubej Božej stworbje jo šapocnje roscze nje na polach a honach, a štomny a kečki šapocnu kčecž, nam wježela nadžija na rjane bohate žně.

A rosumimy tajke Laetare: wježelcze jo! w tutym thutnym poštym čažu, w kotrymž nětč stejimy, w tutym čažu, w kotrymž chzeli tať radny, jo by nam wšitkim byť čžichi čaž, kiž naž wjedze pšes čžerpjenje našeho Sbožnika Jezom Khrysta hacž do jeho žmjerče na thčizju. Praju, tež tutón čaž, a runje tón, je nam thčescžijanam čaž, w kotrymž žmēmny a chzemy jo wježelicz, dolež wěmy, Jezusowe čžerpjenje a wumrjecze je jo stało, niz jo by na nim knježika žmjerč, ale jo by wón pšewinyl žmjerč a roslamať jeje móž, niz žwoje dla, ale jo bychmy my móhli wěczi byč toho, šhtož je wón žlubil žwojim wěrjazym, hdnž praji: „Ja žym žiwny a wy dyrbicze tež žiwi byč.“

Alle wšchšche teho ma našch žerbški ludžik, tať daloko, kaž je ewangelšeho wěrnywšnacža, dženska wožebite Laetare, dolež na tutej njedželi w našch žerbških wožadach žěrlišche k čžesczi našeho njebieskeho Wótza přeni ras jo spěwaju se nowych spěwarških. Čžitarjo našeho lubeho njedželnika

„Pomhaj Bóh“ žu wšach žizom bližšche šhonicž móhli wo tutych nowych spěwarških, ale mēnju, runje tu w našch nježelskej nutrnošči mamy wožebje tež rēcžecž a žłyšchecž wo wažnošči tuteho noweho škutka. Pšchetož to je nēščto wažne, jo žu nētč do našch rukow položene nowe spěwarške, kotrež chzedža nam byč lubny pšchecžel w našch Božich žłžbach a w našch domach, jo bychu žłžike nam a žłščž pšchichodnym šchlachtam, kaž žu stare spěwarške i wulkim žohnowanjom žłžike thjom generacijam. Tuž prajimy dženska:

Nowe spěwarške wabja: Spěwajće Knjezej nowy žěrliš!

Praščenje leži blifko, hacž dha bēšche nušne, jo mējachu nowe žěrlišchowe knihi jo wudacž? Nježku dha našch wožady a našchi thčescžijenjo stare lubowali a je trjebali i wulkim bohach žohnowanjom? Wēmny, kajki wulki njemēr nastanje wšchudžom tam, hdnž ras nēkajka krajna žyrkej ščžignje stare spěwarške, w kotrychž bēchu wožadni šnajomni, a šawjedze nowe. A nētč našchi lubi žerbšžy šnajerjo našch starych spěwarških, wožebje našchi stari! Runje my duchowni wēmny, kať žu spěwarške ta kniha, w kotrež žu mnošny kaž domach, husto bóle domach, hacž w bibliji žamej. Šsym jo pšchi thorožach husto džiwat, kajku bohachu žnyku žěrlišchow šnajachu thori a móžachu je i hłowny. A niz porēdko je jo mi stało, jo mje tajki šnajer žwojich spěwarških žedžbliweho čžijnje na žěrlišch abo na šhtucžku i žěrlišcha, kotraž jo hodžesche ja wožebity podawł. — Dha pať žmēmny prajicz, komuž žu stare spěwarške lube, tón wšach móže je dale trjebacž w žwojej domjazej nutrnošči, haj žamo, hdnž tež i nēkajkej wobcžžnošču, w šjawnej Božej žłžbje. A jo je temu tať,

to ƚo woŝebje dŝakujemy tym mužam, kiŝ ƚu pŝchi wudawanju nowych ŝpëwarŝkich na to dŝëkali.

Alle wëmny teŝ, fajŝa bëŝche to nuŝa, ŝo naŝche ŝtare ŝpëwarŝke bëchu taŝ hjewŝcheho praweho porjada, a woŝebje bëŝche wulki njedoŝtaŝ, ŝo nam pobrachowaŝche na wjele ƚhërluŝchach, ƚotreŝ bychmy radny ŝpëwali w naŝchich Boŝich ƚŝlužbach. Raŝ jednorje je to nëŝ, ŝo namaŝaŝ ƚhërluŝche a taŝ mjenowane duchomne ludowe ŝpëwy ŝa ƚóŝdy cŝaŝ zyrŝwineho lëta a ŝa ƚóŝdu ŝkladnoŝcŝ wiŝhitke hromadŝe na jenym mëŝcŝe. A ƚmëmy ƚo wjeŝelicŝ, ŝo ƚu i wulkeje ličŝby rjanych ƚhërluŝchow, ƚotreŝ ŝnajemy ŝe Zionŝkich hłoŝow a ƚotreŝ bëchu hewaŝ na druhich mëŝtnach ƚo woŝjewiŝe, najrjenŝche horjewŝate do naŝchich nowych ŝpëwarŝkich. Njeŝ teŝ wjaŝny njenamaŝaŝ zny rnyŝ ƚhërluŝchow, dobyŝka na nowych je taŝ wulki, ŝo je tutón wotbnyŝ bohačŝe wurunany. Raŝke je to wobohačŝenje, ŝo nëŝ mamy w naŝchich ŝpëwarŝkich teŝ Lutherowny maŝny ƚatechismus, kiŝ ma ƚwoju poŝnu waŝnoŝcŝ teŝ hiŝcheŝe ŝa ƚiŝeŝcŝijanow naŝcheho cŝaŝa. A hdyŝ ƚo runje w lëcŝe wudacŝa naŝchich ŝpëwarŝkich ƚwjeŝcŝi 400lëtne dopomnjecŝe na pŝchepodacŝe Augŝburgŝkeho wërnywŝnacŝa, dŝa wëmny dŝaŝ ŝa to, ŝo prëni ras w ƚerbŝkich ŝpëwarŝkich ƚo namaŝa wotečŝiŝcheŝ tuteho wŝnacŝa. Esmëmny i jenym ƚłowom prajicŝ: wopŝchijecŝe tuteje noweje knihi je bohaŝe a rjane.

A temu hiŝcheŝe jene: Eŝŝyŝchimy huŝto, ŝo ƚo praji, ƚamo wot Eŝerbow, ŝo ƚerbŝki lud wotemrëwa. Njeŝŝu runje nowe ŝpëwarŝke ŝnamjo, ŝo je hiŝcheŝe rjane ŝiwjenje w nim? Teŝ toho ƚo wjeŝelimy.

A nëŝto budŝe wam, lubi Eŝerbja, tuta kniha porucŝena i proŝtwu: Wŝmicŝe ju horje a wuŝiwajecŝe ju bohačŝe a ŝe ŝohnowanjom. Spëwajecŝe i njeje Rnjeŝej nowy ƚhërluŝch. Wëŝcŝe, to ƚej ŝada maŝny pienjeŝny wopor; to ƚej teŝ ŝada, ŝo dnrbičŝe ƚo dŝelicŝ wot nëcŝoho ŝtareho, lubeho, ŝwucŝeneho a dnrbičŝe pŝchiwŝacŝ nëŝto noweho. Alle jene, ƚaŝ druge njeje pŝhecŝeŝte, hdyŝ ƚej wëŝ prawje pŝchemnyŝliŝch. Ke mni pŝchindŝeŝche lubny woŝadny, jednory ƚhudny dŝëlacŝeŝ, kiŝ njeŝkomdŝi ŝanu Boŝu ƚŝlužbu. Eŝŝyŝhawŝchi, ŝo maju nowe ŝpëwarŝke ƚo ŝawjeŝcŝ, prajëŝche mi, poŝaŝujo na ƚwoje ŝtare ŝpëwarŝke, ŝo wón je dozŝla ŝnaje; a wëm, ŝo je temu taŝ. Alle wón bëŝche ƚobu prëni, kiŝ ƚej nowe ŝpëwarŝke ŝaŝaŝche. Taŝ cŝiŝ teŝ ty. A potom pytaj w nich, pruhuj, pŝchirunaj, a wëŝcŝe rjeŝnjëŝch napoŝledŝ i wjeŝelom a i dŝaŝom: Moje lube, lube nowe ŝpëwarŝke.

Potom paŝ teŝ ƚwëru: Spëwajecŝe Rnjeŝej nowy ƚhërluŝch! Naŝcha ewangelŝka zyrŝej je ŝpëwaza zyrŝej. Raŝŝi bohaŝny ŝchaz mamy tola w naŝchich ƚhërluŝchach. Sa cŝaŝny a ƚwjeŝdŝenje zyrŝwineho lëta, ŝa ŝrudobu a ŝa wjeŝele, ŝa wiŝhitke podeŝdŝjenja naŝcheho ŝiwjenja wot naroda hačŝ do ƚmjercŝe mamy taŝke ƚërluŝche. Alle tuto bohaŝŝtwo dŝe byčŝ wuŝiwane. Eŝto pomŝaju nam najlëpŝche ŝpëwarŝke, hdyŝ i nich njeŝpëwamy. Mamy bohuŝel teŝ w naŝchich ƚerbŝkich woŝadach, kiŝ mëjachu w ƚwojim cŝaŝu ƚhwalbu najbohaŝŝcheho wopyta Boŝich ƚŝlužbow, doŝcŝ tajŝch, kiŝ ŝabudŝa na Rnjeŝowym dnju na Boŝu ƚŝlužbu. Dŝa dŝedŝa nowe ŝpëwarŝke napominacŝ, wubudŝicŝ a dŝedŝa prajicŝ: Póŝcŝe tola, wy lubi ƚiŝeŝcŝijenjo, póŝcŝe a ŝpëwajecŝe Rnjeŝej nowy ƚhërluŝch. Rjeŝŝchi dŝaŝ njemóŝecŝe dacŝ tym mužam, kiŝ ƚu w doŝholëtным njeŝebicŝnym dŝëlu ƚo próŝowali wo wudacŝe tutnych nowych ŝpëwarŝkich, kiŝ ƚu ƚo dali cŝëricŝ jenoŝ wot teje mŝŝle, ŝo bychu dŝëkali Bohu i cŝeŝcŝi a ƚwojemu ludu i lëpŝchemu, praju, rjeŝŝchi dŝaŝ njemóŝecŝe jim dacŝ, hačŝ i tym, ŝo nëŝ teŝ ŝpëwacŝe i tuteje knihi w naŝchich ŝhromadŝiŝnach w Boŝim domje a we waŝchich domach, waŝche wutrobny poŝbëhujo ŝe

Wótŝej w ŝnyŝach luboŝnych ƚhërluŝchow. A waŝche budŝe to ŝohnowanje.

Nowe ŝpëwarŝke njehadŝa ničŝo druge byčŝ, hačŝ jenoŝ ƚrëdŝ a pomoz i twarjenju Boŝeho ƚraleŝtwa mjes ewangelŝkimi Eŝerbami. Eŝwërne modlitwy je pŝchewodŝa na jich pucŝu do naŝcheho luda. So bychu dobre mëŝtno namaŝale a wotewrjene durje w ƚóŝdym ƚerbŝkim domje. A ŝohnowanje i wyŝoka wëŝcŝe njewuwoŝtanye.

A nëŝ hiŝcheŝe ras: Laetare — wjeŝelcŝe ƚo! Wjeŝelcŝe ƚo rjaneho dara nowych ŝpëwarŝkich a ŝpëwajecŝe Rnjeŝej nowy ƚhërluŝch!

Nëŝ ƚóŝdy truny napinaj
A nanajrjenŝcho ŝadŝëtaj
Tny herzow zŝla ƚŝla,
So bych ŝe ƚwojim Jeŝuŝom,
Eŝo ŝtowaŝchika i wjeŝelom,
A jecho luba byŝa.
Eŝacŝcŝe, radŝcŝe,
Saŝpëwajecŝe,
Sawŝŝajecŝe,
Boha cŝeŝcŝcŝe,
Jemu dŝaŝ a ƚhwalbu njecŝe. Hamjen.

Do ŝchule!

Do ŝchule! je nëŝtle heŝto naŝchich maŝny. A 1. haprleji hiŝo ŝaŝupja lëŝka do ŝchule. To je wulke pŝchemëjenje we ŝiwjenju dŝëŝcŝa a w ŝiwjenju ŝarŝcheju a zŝleho doma. To ŝiwjenje, ƚotreŝ bë hačŝ ƚem byes ŝarŝcŝow a próŝny ŝa dŝëcŝo, ƚo ŝa njo pŝchemëni. Porjadne dŝëlo a ƚóŝdy dŝëŝi nowa próŝa, to je to nowe, ŝchtoŝ ŝiwjenje ŝe ŝaŝupom do ŝchule ŝa dŝëcŝo ƚobupŝchinjeŝe. To je dobre taŝ. A dobre je teŝ, ŝo ƚo dŝëcŝo bóle wudoŝpoŝnja we wëdomoŝcŝach naŝcheho cŝaŝa. Alle bëda, hdyŝ jenoŝ to! W ŝarŝchŝiŝkim domje dnrbyeŝche hiŝo, prjedy hačŝ do ŝchule ŝaŝupi, ŝaŝoŝene byčŝ do ƚiŝeŝcŝijanŝteje wërny. Nëŝ dnrbi, ƚaŝ w druhim, teŝ tu pŝchibnywacŝ a ƚo wudoŝpoŝnjecŝ. Dŝëlo a pilnoŝcŝ njeŝaŝoŝa a njedobnydu niŝomu wërne ŝboŝo. Dŝëlo a pilnoŝcŝ dnrbitej ƚŝlnjenej a wobŝnjeŝenej byčŝ wot wërny a poboŝnoŝcŝe. Njednrŝjalaŝli ŝchula tuto wuŝublanje doŝonjecŝ dŝzncŝ abo móŝ, ma ŝarŝchŝiŝki dom dwóŝny wulki nadawŝ, tón, ƚotryŝ hewaŝ hiŝo ma, a tón, ƚotryŝ by dnrŝjala ŝchula, ta wucŝërnja ŝa ŝiwjenje, wuŝonjecŝ. A ŝo tole runje nëŝtle a ŝa pŝchichod wulŝny nuŝne, to praji a wucŝi naŝ naŝch zny cŝaŝ a wiŝcho, cŝehoŝ je wón poŝny.

Tuŝ, lubaj ŝarŝchej, dajtaj ƚo teŝ do tuteho dŝëka, ƚotreŝ ŝaŝup do ŝchule pŝchinjeŝe, w Boŝim mjenje! Šinaŝ to tola ŝa ƚiŝeŝcŝijana dozŝla móŝno njeje! A wuŝonjeŝtaj jo ŝtajnje ƚwërnje a wërnie, bywajo cŝinjerjej ŝtareho heŝka: Spëwaj a dŝëtaj! Wóŝ ŝtaj tola w dŝële, ƚotreŝ ƚŝluŝi dŝëcŝu, wamaj, Bohu, cŝłowjekam, a ƚo ŝtawa na ŝachodnym a njëŝachodnym!

Naŝche nowe ŝpëwarŝke ŝpëwaja w ƚwojim ƚhërluŝchu 632 taŝle — a to budŝ dŝenŝa, na dnju naŝchich nowych ŝpëwarŝkich, i nich naŝchim maŝnym ŝchulerjam a jich ŝarŝchim ŝpëwane:

Jeŝu, wërnych pŝhecŝelo,
Ty teŝ dŝëcŝi i ƚebi woŝaŝch;
Šich je ƚwoje ƚraleŝtwo,
Sa ƚwóŝŝtwo je ƚebi ƚhowaŝch,
Wiŝaŝ ƚu droho kupjene,
W ƚiŝcŝenizny cŝi ƚwjeŝcŝene.

runje bu rjana liczba nowych klerušow a duchownych spěwow pschijata, je klerušow tola jenož 802. Tuta praji, so bu wjetšha liczba dotalnych wuwostajena. Pschidate bu k dotalnemu wobzhahej pschede wšchem Lutherowu Mały Katechismus, Augsburgske wěruwusnacze — to ma so w jubilejnym lěcze tutoho wusnacza wošebje wusběhnyć! — Perikopy, porjad sakskich a pruskich Božich službow.

Tola wo tym a druhim druzi ras. Njeh jandželjo do Božich stawisnow sapisaja, so Eserbja se swojimi spěwarškimy haja swojich wótzow wěru a swěru a rěč!

Nowe herbske spěwarške a jich pschidawst.

Nowe herbske spěwarške stupja dženža, Laetare, do služby najšich wošadow. Nadziamy so, so bje wšchudžom móžno, žebí nowe herbske spěwarške wobstaracž abo tola nowy pschidawst, so by so wšchudžom tež mohł nowy kleruš spěwacž je nowych knihow. Mamy tola nětk na pschiklad mjes póstnyimi klerušemi tež tón rjany a rad spěwany kleruš: „Chcěće wjedzjeć, što ja wěm?“ Gladaj czo. 71 w nowych spěwarškich a czo. 98 w němškich spěwarškich: „Wollt ihr wissen, was mein Preis?“ Albo tež tón rjany krótki kleruš czo. 86: „Jesus Christus je mi wšcho“. Dozyla, štož chze spěwacž, kello rjany, nowych klerušow w nowych spěwarškich je, pschegladaj nowy pschidawst, kotryž je ja tych wudaty, kotryž so wot swojich dotalnych spěwarškich w Božich službach dźelicž nochzedža. Wo tutym tu tež dženža hišće žlowežko.

Pschidawst je tak šhotowjenn, so ma wón wšch te kleruške, kotrež so do nowych spěwarškich pschijate, w dotalnych pak hišće njebchu. Tutych je jich 171. Pschidawst licži je tam dale, hdžež dotalne spěwarške i pschidawstom sastachu liczicž; to bje czižko 858; tak ma pschidawst czižka 859 hač 1029 a nimo toho sapisł tutych klerušow a czižce na kónzu wobšebity sapisł czižkow, kotryž je pschedewšchem ja tych, kotryž tutón nowy wulki pschidawst i dotalnymi spěwarškimy w tych Božich domach trjebaja, w kotrychž so jenož czižko nowych klerušow na tasle wutnyje. Hdžež je wěž tak naprawjena, so so tam tasle ja czižka nowych spěwarškich a tasle ja czižka starych spěwarškich, je wěž jednora. Remšcher pohladnje na tu ja jeho spěwarške placžazu taslu a namka žebí wutnyjenn kleruš.

Wobcžežnišha je tu wěžka pak tam, hdžež so w Božim domje jenož tasle ja czižka nowych spěwarškich. Štož tam stare spěwarške i nowym pschidawstom wužiwa, ma w tym prjedy naspomnjennym sapisku czižkow pytacž a to w rymtu spody „Nowy“ to wutnyjenn czižko noweho kleruša, na pschiklad 71. Potom pohladnje na czižko, kotrež porno tutemu hndom pódla stejí w rymtu spody „Stare“. Tam namaka to czižko, kotrež mějše wutnyjenn kleruš w dotalnych spěwarškich abo, jeli so w tutych hišće njebje, kotrež ma w nowym pschidawst. Pódla prjedy naspomnjenného czižka 71 namaka n. psch. tak czižko 882. To rěka: ty maš tón wutnyjenn kleruš nowych spěwarškich czižko 71 w nowym pschidawstom pytacž pod czižkom 882, jeli so maš dotalne spěwarške a niz nowe. Albo druzi pschiklad. Wutnyjenn je czižko 106 nowych spěwarškich: „O hlowa krawje šbita“. To rěka ja tebe, kiž i dotalnych spěwarškich spěwarš: Sadny we pschidawst namkaj žebí pod „Nowe“ czižko 106. Pódla tutého w rymtu pod „Stare“ stejí czižko 89. To rěka: wozijn žebí stare spěwarške, jich kleruš pod czižkom 89 je tón, kotryž maš žobu spěwacž. Tule wěž wolóžicž móže duchowny i tym, so po pschegžitanju sczenja a potom sažo i kłětki wošje-

wi czižko, kotrež ma wutnyjenn kleruš nowych spěwarškich w dotalnych spěwarškich abo w jich nowym pschidawst.

Nimo tuteje wobcžežnosće, kotraž pak je jenož tam, hdžež so w Božim domje njechodža dwoje tasle pschiprawicž, budže so hišće něšto druhe jewicž, štož tu hndom naspomnimy, so so njeby ničtón na tym postorcžil. Kaž je tež tu hižo, wošebje pak w poslednim cžahu w „Eserbskich Nowinach“ wošjewjene a rospizane, so wšch dotalne kleruške pschegladane a pschepuhowane, a štož bje nušne, bu porjedžene. Tak buchu n. psch. němške žlowa i dobrym herbskim wuměnjene, wopacžne rymy porjedžene, wopacžne twórbny žlowježa, wošebje ja „pschichod“, do prawych pschetworjene, kaž to n. psch. nježmje rěcacž: „budžeš pschińcž“ ale: „pschińdžeš“. Tola wo tutym druzi ras wjaz.

Tu chzemy jenož na to pošajacž, so budže tu pschi šhromadnym spěwanju druhdy dwojakeho porno žebí žlijhecž tam, hdžež je starych a dotalnych spěwarškich spěwaja. To pak njebudže we wulkej wošadže abo lěpje w derje wopytanej Božej službie dale nadpadne, w hubjenje wopytanej žnadž druhdy bóle. Ale tuta cžeža ma so inješcž, njemóžachmy so jeje šminycž a jeje so nješminjemy, dołhož so stare a nowe spěwarške šhromadnje trjebaju. Pschi wšch klerušach pak, kotrež w nowym pschidawst stejí, njebudže tuteho mašeho njedostatka, došelž so kleruške pschidawst a pschirunajomne kleruške nowych spěwarškich czižce jenajke, kaž n. psch. kleruš 71: 882. Pscheměnenja a i tym rosdžele mjes nowymi a starými spěwarškimy pošajuje n. psch. kleruš 106: 89. W 5. šhtucžny mějše so pscheměnicž to czižce njerjane žlowo: spajša. Wono tuž tam nětko rěka: „Esy ja mnje pschihotowal mje i młotom i jědži tu, twój duch je žam mje wołal na Božu hoščinu“.

Najšhi stari žnadž pschi tym a tamnym praja: „Čžež dla so to pscheměnil“, abo „Tole bje czižce njetriebawšhe!“ Ale: nowe spěwarške nježbu ja šaridžene cžahy, ale ja pschichodne! Wone maja tehodla tež bycž kaje, kajež žebí je herbska wědomnosć nětkle žada a njemóžeja šmlyki a njeherbsčinu hajicž a žhowacž ja pschichod.

W pschichodže pak a w našich dnjach njeh so nowe spěwarške, na kotrymž je so dołhe lěta i wulkej pilnosću a swěru dželašo, Eserbam se žohnowanjom a Bohu i cžescži!

„Mjes tym šrošm šdychowanje,
Lubny Jesu, wuštnyš mje,
Dopjelní moje požadanje,
Pschi tebi štacž wobštajnje!
Tuž cže, Knježe, žhwalicž chzu
Rano, wječor i wutrobu,
Psched tobu so ponižowacž,
Džakny Psalm cži šanošhowacž.“ 252, 4.

Wšchelate i blisťa a šaloša.

Wulka woda. Esobuželo cžitamy powěcže wo wulkih powodženjach, kotrež so Franzowski domach pytaše a kotrež Španiškej hrožachu. Kello cžlowješkeho žiwjenja so šnicžke a kello wobžedženštw a šamóženja! Džaka pošni šladujemy na našhe hona a štatoki, kotrež je Bóh tón Knjes nam šakhowal a šdžeržal hač žem. A w džaknej wutrobje je nam žiwa wěšta nadžija, so Bóh tón Knjes nam tež wobrocži tu nawopacžnu „wodowu nušu“, so nam tež sažo da došcž wodny na šemju a do šemje, so bychu wšch štatoki sažo wodny došcž mje a žyla našha šemja tohorunja.

Wistowanje: K. w B. ja Judita. — D. w B. ja Palmarum.